

Р Е Ш Е Н И Е

№ 156

град Перник, 22 април 2015 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд-Перник, в съдебно заседание проведено на трети април през две хиляди и петнадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при участието на секретаря И.И.*** като разгледа докладваното от съдия Георгиева АД № 63/2015г. по описа на съда, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 49, ал. 2 от ЗКИР.

Образувано по жалба на С.А.Д.,*** против Заповед № РД-18-4 от 15.01.2015г. на изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър, с която е одобрена кадастралната карта по отношение на границата между поземлени имоти с идентификатори № 55871.501.165 и 55871.501.167, находящи се в гр. Перник, кв. "Бела вода".

В жалбата се заявява общо несъгласие със заповедта. Не се сочат конкретни пороци на оспорения акт, а се иска единствено да се отмени.

Ответникът по жалбата-Изпълнителният директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър не се явява, не изпраща представител и не взима отношение по жалбата.

Заинтересованите страни Р.С.Б. и А.С.Д. *** и Д.Р.Г.,*** редовно призовани, не се явяват и не взимат отношение по жалбата.

Административен съд-Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт от фактическа и правна страна намира следното:

Жалбоподателят е уведомен за оспорената заповед на 23.01.2015г., видно от представена по делото обратна разписка. Жалбата е подадена на 03.02.2015г., т.е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбата е подадена от лице - заинтересовано от оспорването на акта и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът приема жалбата за процесуално допустима.

Между страните по делото не е спорно, че жалбоподателят в това производство е собственик на имот идентификатор № 55871.501.167, находящ се в гр. Перник, с административен адрес кв. ***, както и не е спорно, че посоченият имот представлява поземлен имот-дворно място, съсобственост на жалбоподателя и заинтересованите страни Р.С.Б.*** и А.С.Д.***. Границите на този имот са нанесени в кадастралната карта като имот идентификатор № 55871.501.167 с площ от 787 кв.м.. С решение № 94 от 24.03.2009г. на Административен съд Перник, постановено по АД

№ 748/2008г. е отменена заповед № РД-18-91 от 13.10.2008г. на изпълнителния директор на АГКК по отношение на границата между имоти с идентификатори № 55871.501.167 и 55871.501.165. От своя страна заинтересованата страна Д.Р.Г.*** е собственик на имот с идентификатор № 55871.501.165.

Видно от материалите по настоящето дело, както и от приобщените такива събрани по АД № 748/2008г. и АД № 141/2014г. и двете по описа на Административен съд Перник се установява, че с настоящата заповед се одобрява кадастрална карта по отношение на границата между поземлени имоти с 55871.501.167 и 55871.501.165. Заповед № РД-18-91 от 13.10.2008г. на изпълнителния директор на АГКК е оспорена от настоящия жалбоподател и по тази жалба е било образувано АД № 748/2008г. на АС-Перник, като с решение № 94 от 24.03.2009г. по посоченото дело е отменена заповедта само по отношение на границата между имоти с идентификатори № 55871.501.167 и 55871.501.165 и преписката е върната на изпълнителния директор на АГКК за ново произнасяне съобразно указанията, дадени в това решение, а именно да се нанесе границата между поземлени имоти с идентификатори № 55871.501.167 и 55871.501.165 по линията Е-Ж, отразена на приложената скица към заключението на вещото лице и приподписана от съдията. Вместо да изпълни цитираното по-горе съдебно решение, ответникът е пристъпил към изменение на кадастралната карта по реда на чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗКИР и е постановил Заповед № КД-14-3 от 27.01.2014г.. Настоящия жалбоподател е оспорил и тази заповед. Образувано е АД № 141/2014г. по описа на АС-Перник, който с решение № 316 от 10.04.2014г. е отменил на процесуално основание Заповед № КД-14-3 от 27.01.2014г. на изпълнителния директор на АГКК. Същото е оставено в сила с решение № 11399 от 29.09.2014г., постановено по АД № 6559/2014г. по описа на ВАС. Въз основа на посочените по-горе влезли в сила съдебни решения е издадена оспорената в това производство заповед, с която е одобрена кадастрална карта по отношение границата между поземлени имоти с идентификатори № 55871.501.167 и 55871.501.165, посочена на приложена по делото скица.

С оглед разпределената доказателствена тежест в процеса на жалбоподателя съгласно чл. 170 от АПК е указано какво следва да докаже в процеса и посредством какви доказателствени средства. Указани са му също така и последствията от неизпълнение на указанията. В посочения от съда срок жалбоподателя не ангажира никакви доказателства. Искания от негова страна за събиране на доказателства не се направиха и до приключване на съдебното дирене. С оглед на това твърденията му заложили в жалбата остават недоказани.

При така установената фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК представените по делото писмени доказателства,

настоящия състав намира жалбата за неоснователна. Доводите за това са следните:

Съобразно задължението на съда по чл. 168 от АПК следва да се провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, съобразно указанията дадени във влязло в сила съдебно решение. Това е така, тъй като преписката е върната на административния орган - изпълнителния директор на АГКК за процедиране съобразно указанията, дадени в съдебното решение, и съответно оспорената заповед е издадена от изпълнителния директор на АГКК. Оспорената заповед е издадена при спазване на административно производствените правила и при спазване на установената от закона форма. Същата е и в съответствие с материално правните норми, целта на закона и фактическото положение.

Единственият релевантен въпрос по настоящето дело е дали при издаване на оспорената заповед при нанасянето на границите между тях са спазени указанията, дадени в съдебните решения. Настоящия състав приема, че границата между поземлени имоти с идентификатори № 55871.501.167 и 55871.501.165 е нанесена съобразно указанията дадени в решение № 94 от 24.03.2009г. по АД № 748/2008г. на АС-Перник. Без да са необходими специални познания, наложени една върху друга скицата по АД № 748/2008г. и скицата представена по настоящето делото, като неразделна част от оспорената заповед е видно, че границата между двата имота напълно съответства и е нанесена и одобрена съобразно материализираната на място граница-ограда, в съответствие с чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3 от 2005г..

При издаване на оспорената заповед не са допуснати нарушения на административно производствените правила, които да са от категорията на съществени, които биха могли да обосноват незаконосъобразност на оспорената заповед. При правилно установените от административния орган факти и обстоятелства е посочено точното правно основание, което съответства на данните по преписката. С отмяната на предходната заповед по чл. 49, ал. 1 от ЗКИР № РД-18-91 от 13.10.2008г. на изпълнителния директор на АГКК, в частта за границата между имоти с идентификатори № 55871.501.167 и 55871.501.165, предмет на това производство, то в тази част не е била налице одобрена кадастрална карта, която да подлежи на изменение по чл. 53 от ЗКИР (каквото е посоченото правно основание по следващото АД № 141/2014г.), тъй като картата е отменена с влязло в сила решение. Именно одобряването на КК и КР - с установяване на граница по задължителните указания на съда - съобразно указанията в отменителното съдебно решение на АС-Перник, е било предмет на производството по административната преписка при връщането ѝ за ново произнасяне. В тази

връзка правното основание за издаване на процесната заповед следва да се изведе от фактическото основание и указанията по съдебното решение и правилно е посочено от административния орган такова по чл. 49, ал. 1 от ЗКИР във връзка с разпоредбата на чл. 49в от ЗКИР. В конкретния случай видно от събраните по делото доказателства за страните и в частност за жалбоподателя е станало ясно за какво се отнася оспорената заповед и съответно не му е нарушено правото на защита. Въз основа на изложеното се отхвърлят единствените доводи посочени в жалбата хипотетично свързани с нарушение на административно производствените правила.

С оглед изложеното по-горе настоящият състав намира, че оспорената в това производство Заповед № РД-18-4 от 15.01.2015г. на изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър, с която е одобрена кадастралната карта по отношение на границата между поземлени имоти с идентификатори № 55871.501.165 и 55871.501.167, находящи се в гр. Перник, кв. "Бела вода" е законосъобразна, издадена без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на материалния закон и целта на закона, както и е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, поради което оспорването следва да се отхвърли като неоснователно и недоказано. При осъществения съдебен контрол за законосъобразност не се установиха отменителни основания по чл. 146 от АПК.

Във връзка с изхода на спора искането на жалбоподателя за присъждане на разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК е неоснователно. Ответната страна има право на разноски, но такива не се претендират.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на С.А.Д.,*** против Заповед № РД-18-4 от 15.01.2015г. на изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър, с която е одобрена кадастралната карта по отношение на границата между поземлени имоти с идентификатори № 55871.501.165 и 55871.501.167, находящи се в гр. Перник, кв. "Бела вода".

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ:/п/